

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613202602
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613202602.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Prievozská 6/A, 821 09 Bratislava, IČO: 31 697 270, právne zastúpený Bobák, Bollová a spol. s.r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti žalovanému MVDr. S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. 405, XXX XX B., právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom V Stropkove, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o návrhu žalovaného na obnovu konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 7C/133/2013-52 zo dňa 27.02.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Mení sa uznesenie tak, že sa povoľuje odklad vykonateľnosti platobného rozkazu zo dňa 16.12.2010 č. k 4C/212/2010-35.

II. Zrušuje sa uznesenie v prevyšujúcej časti o zamietnutí návrhu na obnovu konania, vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec vracia prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvého stupňa“) návrh žalobcu na obnovu konania, vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/212/2010 zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 392,32 Eur na účet právneho zástupcu Bobák, Bollová a spol., s.r.o., do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 228 ods. 1; , 2; 230 ods. 1, 2,3; 234 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Súd prvého stupňa prijal záver, že uplatnené dôvody obnovy konania nie sú dané. Žalovaný uzatváral zmluvu o pripojení vrátane jej dodatkov ako fyzická osoba - podnikateľ, teda nejde o spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu. Tvrdenie, že nepôsobí v oblasti spotrebiteľských služieb (nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti) súd prvého stupňa nepovažoval za podstatné. Poukázal tiež, že žalovaný si faktúry spoločnosti Orange Slovensko, a.s., evidoval vo svojom účtovníctve, z čoho je zrejmé, že služby používal na podnikateľské účely.

Súd prvého stupňa návrh žalovaného na obnovu konania zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, plnú náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný.

Vo svojom odvolaní uviedol, že právny poriadok Slovenskej republiky priznáva postavenie spotrebiteľa aj fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Definícia spotrebiteľa je v Občianskom

zákonníku vymedzená negatívne (a contrario) a túto definíciu spotrebiteľa je potrebné chápať a vykladať v kontexte definície dodávateľa podľa § 52 ods. 3 OZ. Mal za to, že ustanovenia o ochrane spotrebiteľov je potrebné vykladať v súlade s ich cieľom, teda v záujme ochrany spotrebiteľov a nie všetky právne úkony sú vylúčené z modelu spotrebiteľskej ochrany. Poukázal na skutočnosť, že je veterinárny lekár a nepodniká v súvislosti s nákupom a predajom mobilných telefónov, nemá servis mobilných telefónov, ani neponúka služby mobilného operátora, teda vo vzťahu ku dodávateľovi koná ako neprofesionál a má status spotrebiteľa. V konkrétnom právnom vzťahu nemal žiadnu možnosť osobitne vyjednať zmluvné podmienky pri zmluve o pripojení s mobilným operátorom a musel pristúpiť na diktát dodávateľa, ktorý mu predložil predformulovanú štandardnú zmluvu a práve v takej to zmluve je inkorporovaná dohoda o zmluvnej podmienke, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Status spotrebiteľa musí mať v konkrétnom prípade aj fyzická osoba - podnikateľ, ktorý si zakúpi alebo objedná službu pre potreby podnikania, ak sám nepôsobí v konkrétnej oblasti predaja alebo poskytovania služieb a vo vzťahu k dodávateľovi sa ocitá v slabšom postavení. V tomto prípade je v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS ako aj vnútroštátnou právnou ochranou, ktorou bola táto smernica do nášho právneho poriadku transponovaná, vzťahovať model spotrebiteľskej ochrany aj na žalovaného. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/95/2013-93 zo dňa 08.10.2013 a uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 1Cob/21/2012-128 zo dňa 16.05.2012. Mal za to, že pokiaľ ide o ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka nemožno pripustiť reštriktívny výklad pojmu spotrebiteľ, vzhľadom nato, že toto ust. predstavuje rozšírenie spotrebiteľskej ochrany oproti Smernici Rady 93/13/EHS aj na podnikateľov. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrh na obnovu konania povoľuje, nariaďuje odklad vykonateľnosti platobného rozkazu zo dňa 16.12.2010 č.k. 4C/212/2010-35 a ukladá žalobcovi povinnosť zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Alternatívne navrhol ak by odvolací súd nevidel dôvody pre rozhodnutie vo veci samej, aby uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,87 Eur.

Žalobca sa svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného vyjadril nesúhlas s právnym názorom žalovaného. Mal za to, že žalovaného nemožno považovať za spotrebiteľa a na danú vec nie je možné aplikovať predpisy spotrebiteľského práva a preto v danej veci nie je možné prihliadať na neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa ust. Občianskeho zákonníka. V danom prípade žalobca mal za to, že zmluvu uzatvára so žalovaným ako podnikateľom a on nebol povinný skúmať, či žalovaný bude skutočne využívať telekomunikačné služby za účelom dosiahnutia zisku pri podnikaní. Zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania je potrebné považovať za obchodnoprávny vzťah a na tento vzťah aplikovať ust. Obchodného zákonníka, nie normy na ochranu spotrebiteľa. Navrhol aby, odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,87 Eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 228 ods. 1 O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa odseku 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia, návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 233 O.s.p. ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie, môže súd nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia o veci.

Žalovaný vo veci vedenej na súde prvého stupňa pod sp. zn. 4C/212/2010 sa domáha povolenia obnovy predmetného konania. V ňom súd vydal platobný rozkaz dňa 16.12.2010 č. k. 4C/212/2010-35, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť istinu vo výške 658,73 Eur spolu s úrokom s omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy 658,73 Eur od 31.07.2009 do zaplatenia a trov konania. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2011.

Nárok žalobca odvodzoval v konaní sp. zn. 4C/212/2010 zo Zmluvy o pripojení zo dňa 27.11.2004 a jej dodatkov, ktorú uzavrel žalovaný so žalobcom ako fyzická osoba - podnikateľ vykonávajúci činnosť súkromného veterinárneho lekára od 19.01.2001 na základe osvedčenia o zápise do zoznamu súkromných veterinárnych lekárov zo dňa 19.02.2001. Dňa 24.11.2006 bolo žalovanému pridelené identifikačné číslo - IČO: 42 028 787, právna forma slobodne povolanie v odvetvi veterinárnej činnosti.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, t.j. 27.11.2004, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa čl. 2 písm. b) smernice 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len smernica), na účely smernice „spotrebiteľ“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu.

Súd prvého stupňa bez akýchkoľvek pochybností uzavrel, že žalovaný nemá postavenie spotrebiteľa. Nevyrovnal sa vôbec s tvrdeniami žalovaného, že je fyzická osoba - podnikateľ a nepodniká v súvislosti s nákupom a predajom mobilných telefónov, nemá servis mobilných telefónov, ani neponúka služby mobilného operátora. Nevyrovnal sa náležite s judikatúrou súdov na ktorú žalovaný poukazoval. Rovnako tak s judikatúrou súdov zaoberajúcou sa postavením osoby podnikateľa - osoby ktorá v zmluvách na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 52 O. z a smernica koná pre účely, ktoré nespádajú do rámca jej obchodnej alebo výrobnnej činnosti alebo povolania. Odvolací súd poukazuje napr. na Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.10.2011 č.k 5 Obo 7/ 2011 proti ktorému dovolanie bolo uznesením NS SR1 Obdo V/9/2012 z 31.12.2012 zamietnuté.

Súdu prvého stupňa unikla dôležitá skutočnosť dotýkajúca sa prejednávanej veci a to prebiehajúce konanie na Súdnom dvore vec C-110/14 Horašiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank România SA. V prejednávanej veci je Súdny dvor požiadaný o výklad pojmu spotrebiteľa v rámci smernice 93/13. Táto otázka, položená Judecătoria Oradea (Rumunsko), poskytuje Súdnemu dvoru možnosť vysloviť sa k pojmu spotrebiteľa v zmysle čl. 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS(2) z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podľa neho je „spotrebiteľom“ fyzická osoba, ktorá v zmluvách, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná pre účely, ktoré nespádajú do rámca jej obchodnej alebo výrobnnej činnosti alebo povolania.

Generálny advokát Pedro Cruz Villalon v stanovisku vo veci C-110/14 Horatiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank România SA navrhol, aby Súdny dvor na predbežnú otázku položenú Judecatoria Oradea odpovedal takto: „Pojem spotrebiteľ v zmysle čl. 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách musí byť vykladaný v tom zmysle, že zahrňuje fyzickú osobu, ktorá vykonáva povolanie advokáta a uzavrie s bankou zmluvu o úvere a najviac v rámci tejto zmluvy ako hypotekárna záruka vystupuje nehnuteľnosť vo vlastníctve advokátskej kancelárie, pokiaľ z dôkazov, ktoré má vnútroštátny súd k dispozícii, vyplýva, že tato osoba konala pre účely, ktoré nespádajú do rámca jej obchodnej alebo výrobnjej činnosti alebo povolania

V prípade, že vnútroštátny súd dospeje k záveru, že nie je jasné, či bola zmluva uzavretá výlučne buď za osobným, alebo za podnikateľským účelom, bude treba dotyčnú zmluvnú stranu považovať za spotrebiteľa, pokiaľ a to so zreteľom k súhrnu okolností a k posúdeniu objektívnych dôkazov, ktoré má k dispozícii, ktorých hodnotenie prislúcha vnútroštátnemu súdu. „

Pojem spotrebiteľ je primárne definovaný v ust. 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a samotná zákonná definícia spotrebiteľa nevyklučuje zo skupiny osôb podnikateľské subjekty. Stanovuje len podmienku, že osoba nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Definícia spotrebiteľských zmlúv, slúži k pochopeniu výkladu pojmu spotrebiteľ, kedy účelom ochrany spotrebiteľa je v zásade ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na chode trhového hospodárstva, avšak tento chod hospodárstva nekreujú svojou priamou podnikateľskou činnosťou.

Súd prvého stupňa sa musí náležitým spôsobom vyrovnáť so všetkými skutočnosťami tvrdenými účastníkmi konania tak mohol byť prijatý záver, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania bola uzavretá výlučne za podnikateľským účelom. Posúdi, či podnikateľský účel neprevažuje v celkovom kontexte zmluvy. Prípadne zväží, že vyčká do rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C -110/14.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Zároveň odvolací súd odložil vykonateľnosť právoplatnosti platobného rozkazu zo dňa 16.12.2010 č. k 4C/212/2010-35 z poukazom na ustanovenie § 223 O.s.p.

Súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách odvolacieho konania. (§ 224 ods. 3 O.s.p).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.